

Arun K. Thiruvengadam

THE CONSTITUTION OF INDIA: A CONTEXTUAL ANALYSIS
Hart Publishing, Oxford and Portland, Oregon, 2017., pp. 265

Knjiga *The Constitution of India: A Contextual Analysis* autora Aruna K. Thiruvengadama dio je serije publikacija pod nazivom: „Constitutional Systems of the World“, glavnih urednika Benjamina L. Bergera, Rosalind Dixon, Andrewa Hardinga, Petera Leylanda i Heinza Kluga. U naslovima iz ove serije publikacija obrađuju se ustavni sustavi različitih zemalja. Pri tome se, s jedne strane, daje uvod u osnovne značajke pojedinog ustavnog sustava, a s druge, pruža se uvid u dublje razumijevanje povijesnog, političkog i pravnog konteksta koji su oblikovali taj sustav. U knjizi prof. Thiruvengadama *The Constitution of India: A Contextual Analysis* čitatelju se daje uvid u navedene procese koji su oblikovali ustavno ustrojstvo Republike Indije. U nastavku teksta, uz osnovnu strukturu knjige, prikazat ćemo i temeljne značajke ustavnog ustrojstva te države.

Dakle, knjiga ima ukupno 265 stranica, a izašla je 2017. godine u izdanju Hart Publishing, Oxford and Portland, Oregon. Na samom početku nalaze se Zahvala autora (str. vii-ix), Sadržaj (str. xi-xiii), Kazalo slučajeva (str. xv-xvi) i Kazalo pravnih propisa (str. xvii-xxiii) te Uvod (str. 1-10). Središnji dio djela sastoji se od ukupno sedam poglavlja (str. 11-232), dok su na kraju Zaključak (str. 233-254) i Kazalo pojmova (str. 255-265). Evo i nešto više o središnjim poglavljima naslova koji se nalazi pred nama.

U prvom poglavlju, pod nazivom „Origins and Crafting of the Constitution“ (str. 11-38), autor daje povijesni pregled oblika vladavine u pretkolonijalnom i u kolonijalnom razdoblju Indije. Pri tome se posebna pozornost posvećuje onim trenucima koji su imali odlučujući značaj u oblikovanju ustavnog ustrojstva Indije i kroz međudjelovanje kolonijalne vlasti i kroz pokret za osamostaljenje. U drugom poglavlju: „The Executive and Parliament“ (str. 39-70) autor izlaže ustavnu strukturu institucija izvršne i zakonodavne vlasti te njihov razvoj tijekom sedam desetljeća i šesnaest izbornih ciklusa postkolonijalne Indije. Napominje kako je ova država i nakon stjecanja neovisnosti zadržala Westminsteri model uz, naravno, nužne prilagodbe potrebama društvene i političke stvarnosti neovisne Indije. Treće poglavlje: „Federalism and Local Government“ (str. 71-100) donosi pregled federalnog i lokalnog ustrojstva vlasti na području Indije. Autor prikazuje razvoj navedenih institucija koje sežu još u kolonijalno razdoblje povijesti ove države. Međutim, njihov razvoj teče dalje i danas. To se jednako odnosi, ističe, na daljnji razvoj mehanizama federalnog ustrojstva države, ali i na razvoj institucija lokalnih nivoa vlasti koji jačaju tendencije ka daljnjoj decentralizaciji države. Četvrto poglavlje: „Fundamental Rights, Directive Principles and the Judiciary“ (str. 101-138) fokusirano je na ulogu sudstva u ustavnom ustrojstvu Indije, a posebice Vrhovnog suda te se prikazuje i njegov povijesni razvoj od 1950. g. do danas. Autor

ističe kako je općepoznato da je upravo sudstvo odigralo najznačajniju ulogu u očuvanju ustavne demokracije u državi. Posebno to dolazi do izražaja ako imamo na umu da je samim ustavom sudbenoj grani vlasti dodijeljena uloga zaštitnika temeljnih prava, sloboda i načela, s jedne, ali i presuđivanje u sporovima između različitih razina vlasti u državi, s druge strane.

Sljedeće, peto poglavlje: „Technocratic Constitutional Institutions“ (str. 139-162) donosi pregled, prema autorovim riječima, „nekonvencionalnih institucija“ javne vlasti koje svojom ulogom i djelovanjem uvelike pridonose očuvanju ustavno-demokratskih vrednota u suvremenoj Indiji. Zbog toga se razlaže njihov povijesni razvoj, kao i njihovo ustavno-zakonodavno normiranje. Šesto poglavlje: „Constitutional Regulation of India’s Multiple Identities“ (str. 163-206) prikazuje izazove s kojima se Republika Indija susreće u pravnom reguliranju različitosti među svojom brojnom populacijom u smislu religije, kasta, jezika, društvenih staleža i spola. Naravno, i ovdje autor poseže za povijesnim prikazom najvažnijih trenutaka koji su pridonijeli oblikovanju sadašnjeg ustrojstva najvažnijih pitanja vezanih uz to područje. U posljednjem, sedmom poglavlju: „Constitutional Change“ (str. 207-231) analiziraju se različiti mehanizmi vezani za promjenu ustava koji postoje u ustavnom ustrojstvu Republike Indije. Uz prikaz trenutno važećih ustavnih rješenja, Thiruvengadam donosi i pregled judikature Vrhovnog suda koja je uvelike utjecala na oblikovanje trenutno važećih pravila kada je u pitanju tematika ustavnih promjena u toj državi.

I na kraju zaključak da naslov, čije smo osnovne značajke u kratkim crtama opisali, predstavlja iznimno dragocjen doprinos ustavnopravnoj literaturi. Posebice stoga jer se autor ne zadržava samo na uređenju najvažnijih tema ustavnog ustrojstva Republike Indije, nego donosi i širi društveni te povijesni kontekst u kojem su se pojedini segmenti razvijali i oblikovali. Povrh toga, na kraju svakoga poglavlja čitatelju je stavljen na uvid i popis dodatne literature vezane uz to područje, tako da knjiga, ne samo da ima vlastitu dubinu, nego može poslužiti i kao izvrsna ishodišna točka za daljnje istraživanje.

Vedran Zlatić, asistent